

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 218
din 27.02.2008**

Dosar nr.: 658/2007

Petiția nr.: 13329 din data 25.10.2007

Petent: D M

Reclamat: Consiliul Superior al Magistraturii

Obiect: discriminare pe criteriul de vârstă prin refuzul de numire în funcția de judecător

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1. D M cu domiciliul în localitatea

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Consiliul Superior al Magistraturii cu sediul în Calea Plevnei, nr. 141B, sector 6, București.

II. Obiectul sesizării

2.1. Petentul, solicită constatarea existenței unei fapte de discriminare săvârșită de Consiliul Superior al Magistraturii prin nerecunoașterea dreptului petentului de a fi numit în funcția de judecător, fără concurs.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin plângerea înregistrată cu nr.13329 din 25.10.2007, petentul arată că este discriminat pe criteriul de vârstă, deoarece persoane mai tinere decât el, care îndeplineau aceleași condiții legale, au dobândit recunoașterea dreptului de a fi numit în funcția de judecător, în schimb în cazul său s-a refuzat acest drept.

Astfel, petentul se consideră discriminat de Consiliul Superior al Magistraturii prin refuzul recunoașterii dreptului de a fi numit în funcția de judecător, fără concurs.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare petiției înregistrate sub nr. 13329 din 25.10.2007, prin adresa cu nr. 14517 din 06.11.2007, Colegiul Director a solicitat punctul de vedere cu privire la obiectul petiției, Consiliului Superior al Magistraturii.

4.2. Prin adresele înregistrate cu nr. 478 din 08.01.2008, nr. 2862 din 19.02.2008, respectiv nr. 3147 din 21.02.2008, Consiliul Superior al Magistraturii a comunicat punctul său de vedere.

4.3. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.4. Prin adresa cu nr.1742 din 24.01.2008 a fost citat Consiliul Superior al Magistraturii, prin reprezentant. Prin adresa nr. 1743 din 24.01.2008 a fost citat petentul. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 19.02.2008. La termen părțile nu s-au prezentat. Prin adresa înregistrată cu nr. 2622 din 12.02.2008 petentul a depus note scrise.

V. Susținerile părților

Susținerile petenului

5.1.1. Pe fond, petentul susține că, se consideră discriminat de Consiliul Superior al Magistraturii prin refuzul recunoașterii dreptului de a fi numit în funcția de judecător, pe criteriul de vârstă.

5.1.2. Petentul, în vârstă de 58 de ani, susține că C.S.M., autoritatea publică abilitată să se pronunțe asupra cererii de numire în magistratură, a decis în mod arbitrar, pe criteriul votului pretins obiectiv, respingerea cererii.

5.1.3. Petentul consideră că, vârsta este singura explicație logică a refuzului de a i se recunoaște un drept, fie și numai pentru câțiva ani, de a ocupa funcția de magistrat.

5.1.4. Petentul, susține că, a deținut funcția de magistrat în perioada 1993-1998, funcție, din care a fost eliberat din "motive tulburi ale acelor ani, fără nicio vină, fără vreo condamnare penală sau sancțiune disciplinară, judecătorii fiind atunci, și se pare că și în prezent, la cheremul forurilor de conducere administrative și independenți numai în aparență".

5.1.5. Față de susținerile C.S.M., petentul solicită respingerea excepției de necompetență materială a C.N.C.D. deoarece acțiunea promovată în justiție, în contencios administrativ, nu are legătură cu obiectul sesizării la Consiliu, solicitând constatarea și sancționarea tratamentului discriminatoriu la care a fost

supus. Astfel, C.N.C.D. și instanțele judecătorești au atribuții și competențe diferite, cele două cauze nefiind de natură să se excludă reciproc.

Sușinerile Consiliului Superior al Magistraturii

5.2.1. Consiliul Superior al Magistraturii, arată în fapt că, petentul a solicitat, în baza art.33 alin (5), (7) și (8) din Legea nr. 303/2004, republicată cu modificările și completările ulterioare, să fie numit, fără concurs, în funcția de judecător la una din instanțele de același grad la care a funcționat ca judecător între anii 1993-1998. În argumentarea sesizării, petitionerul a invocat considerentele cuprinse în acțiunea promovată în contencios administrativ împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, aflată pe rolul Curții de Apel București. Petentul a solicitat anularea Hotărârii nr. 356 din 8 mai 2007, recunoașterea dreptului de a fi numit în funcția de judecător la o instanță similiară celei la care a funcționat, obligarea la numirea în funcția de judecător etc.

5.2.2. În susținerea acțiunii, reclamantul, a invocat dispozițiile art. 2 alin (1) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, considerând că în privința sa, Consiliul Superior al Magistraturii a săvârșit un act de discriminare în raport cu ceilalți candidați admiși în magistratură, în condițiile în care C.S.M. nu poate dovedi existența unor criterii obiective și rezonabile în baza cărora a adoptat hotărârea supusă judecării.

5.2.3. În acest cadru, Consiliul Superior al Magistraturii, consideră că în soluționarea petiției se impune a fi avută în vedere depășirea atribuțiilor Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, prin imixtitudinea în activitatea instanțelor judecătorești, întrucât pretențiile petentului fac obiectul unei cereri de chemare în judecată aflată în faza de judecată.

5.2.4. În acest sens sunt invocate prevederile art. 125 alin. (1), (2) și (3) din Constituția României, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului prin care se arată că puterile publice nu pot adresa instrucțiuni instanțelor de judecată, în speță membrilor acestora în ceea ce privește exercițiul funcțiilor lor și nici să interzică executarea hotărârilor judecătorești pronunțate. Pe de altă parte, este de reținut faptul că textul constituțional al art. 129 statuează că "împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii". Astfel, controlul legalității hotărârilor judecătorești este asigurat în cadrul sistemului căilor de atac.

5.2.5. Potrivit prevederilor art. 33 alin. (5), (7), (8) și (10) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, ocuparea posturilor vacante de judecători și procurori fără concurs se poate face de către persoanele care au îndeplinit funcția de judecător sau procuror cel puțin 10 ani și care și-au încetat activitatea din motive neimputabile. De asemenea, legea prevede că pot fi numite în aceleași condiții în funcțiile de judecător și procuror și persoanele care au îndeplinit funcția de magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție cel puțin 10 ani, precum și avocații cu o vechime în profesie de cel puțin 10 ani. Pe această bază, Consiliul Superior al Magistraturii a aprobat

procedura de soluționare a cererilor de numire ca judecător sau procuror, în cazul dat, din 5 candidați pentru a fi numiți în funcția de judecător fără concurs, Plenul C.S.M. a admis 3 cereri și a respins cererile a 2 candidați, între care și cererea domnului D. M. Astfel, selecția s-a bazat pe criteriile obiective constând în susținerea unui interviu în fața Plenului C.S.M., performanțele profesionale, precum și opțiunea fiecărui candidat.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. **În fapt**, Colegiul Director reține că petentul se consideră discriminat de Consiliul Superior al Magistraturii prin refuzul recunoașterii dreptului de a fi numit în funcția de judecător, fără concurs. Astfel, se arată că petentul este discriminat pe criteriul de vârstă, deoarece persoane mai tinere decât el, care îndeplineau aceleași condiții legale, au dobândit recunoașterea dreptului de a fi numit magistrat, în schimb, în cazul său, acest drept a fost refuzat.

7.1. **În drept**, analizând susținerile părților în cauză, Colegiul Director urmează a analiza excepțiile ridicate raportat la obiectul plângerii. Față de excepția necompetenței materiale a C.N.C.D. cu privire la obiectul petiției, având în vedere promovarea unei acțiuni în justiție de către petent, aflată în curs de soluționare pe rolul Curții de Apel București, Colegiul Director reține următoarele aspecte:

7.2. Prin plângerea înregistrată cu nr. 13309 din 25.10.2007, petentul a sesizat Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la săvârșirea unei fapte de discriminare, în temeiul art. 1 alin.3 și art.2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, republicată, invederând faptul că în data de 20.07.2007 a promovat acțiune în contencios administrativ împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, aflată pe rolul Curții de Apel București, prin care a solicitat anularea Hotărârii nr. 356 din 8 mai 2007, recunoașterea dreptului de a fi numit în funcția de judecător la o instanță similară celei la care a funcționat, obligarea de a propune numirea în funcția de judecător precum și obligarea Consiliului Superior al Magistraturii la plata daunelor interese și a daunelor morale în cuantum de 100.000 euro.

7.3. Față de situația data și motivele invocate de Consiliul Superior al Magistraturii, Colegiul Director ia act de principiul procedural "electa una via non datur recursus (regressus) ad altera (viam)". Astfel, „dată fiind sau dacă s-a dat/acordat, ales (regressus) ad alteram (viam) o cale, nu se admite a se recurge la cealaltă/la o altă cale”. Reținem în acest sens, că natura acestui principiu procedural apare ca o caracteristică evidentă în interesul unei bune administrări a justiției, și în special pentru a asigura evitarea pronunțării de hotărâri contradictorii. Acest principiu este preluat și transpus de legiuitor în art.163 alin.1 și 2 din C.proc. civ care statuează că „(1) Nimeni nu poate fi chemat în judecată pentru aceeași cauză, același obiect și de aceeași parte înaintea mai multor instanțe. (2) Această excepție se va putea ridica de părți sau de judecător în orice stare a pricinii în fața instanțelor de fond. (3) Dacă excepția este primită,

dosarul se va trimite instanței care a fost mai întâi investită, iar în cazul când pricinile se află în judecata unor instanțe de grade deosebite la instanța cu grad mai înalt”.

7.4. Or, din punctul de vedere al acestui principiu și al prevederilor art. 163 alin.1-3 din C.proc.civ., Colegiul Director este de opinie că în speță, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu poate fi asimilat unei instanțe de judecată iar petiția cu care este sesizat nu constituie o cerere de chemare în judecată astfel cum acesta este reglementată de dispozițiile procesual civile.

7.5. Consiliul, ca autoritate de stat autonomă, potrivit atribuțiilor sale stabilite prin O.G. nr. 137/2000 republicată, investighează, constată și sancționează fapte de discriminare, soluționând sesizările primite prin hotărâre a Colegiului Director, potrivit art. 20 alin.2 din O.G. nr. 137/2000, republicată. Procedura desfășurată în fața Colegiului Director pentru soluționarea cererii introduse de persoana care se consideră discriminată, procedură reglementată de art. 20 din O.G. nr. 137/2000, republicată, nu constituie un proces civil în sensul Codului de procedură civilă, sesizarea formulată potrivit art. 20 alin.1 neavând semnificația unei cereri de chemare în judecată. Această procedură se finalizează prin pronunțarea unei hotărâri suspuse controlului instanței de contencios administrativ.

7.6. În acest sens, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării și instanțele judecătorești, au atribuții diferite, astfel încât în exercitarea competențelor sale, Consiliul este chemat să investigheze, să constate și să sancționeze încălcarea unei norme sociale care declanșează, în speță, o răspundere contravențională, în timp ce instanțele judecătorești sunt chemate să acorde despăgubiri, să dispună restabilirea situației anterioare sau anularea situației create, potrivit dreptului comun, constatând existența unui fapt ilicit (delict civil) prin care se cauzează un prejudiciu, ceea ce poate determina o eventuală răspundere delictuală, însa în nici o situație, instanțele judecătorești nu sunt abilitate să sancționeze contravențional fapte de discriminare.

7.7. Astfel, trebuie precizat că O.G. nr. 137/2000, republicată, prin art.27, în acord cu prevederile art. 21 din Constituția României, potrivit căroră „orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime”, se instituie posibilitatea persoanelor care se consideră discriminate, să formuleze direct în fața instanței de judecată „o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun. Cererea este scutită de taxa judiciară de timbru și nu este condiționată de sesizarea Consiliului”.

7.8. Fata de aceste considerente, critica existenței unei imixțiuni în activitatea instanțelor judecătorești nu poate fi primită. Dealtfel, hotărârile Colegiului Director sunt suspuse controlului instanței de contencios administrativ, inclusiv prin asigurarea dublului grad de jurisdicție, fond și recurs. În consecință, Colegiul director urmează a respinge excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată de Consiliul Superior al Magistraturii.

7.9. Pe fond, analizând faptele reținute în acest caz, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14

privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.10. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

7.11. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

7.12. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.13. Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să

analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența art.2 alin.1 al O.G. nr.137/2000, republicată.

7.14. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 trebuie constatată o deosebire, excludere, restricție sau preferință.

7.15. Sub aspectul circumstanței concretizate într-un tratament diferit, care întrunește elementul constitutiv al art.2 alin.1, generic deosebire, restricție, excludere, preferință, și care față de obiectul dedus soluționării trebuie să fie materializat, Colegiul director reține că circumstanțierea acestuia este invocată corelativ refuzului, în opinia petentului, în fapt, respingerii cererii de numire în funcția de judecător, fără concurs, în condițiile art. 33 alin.(5), (7), (9) și (10) din legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Colegiul Director reține în raport cu aspectele de mai sus, că, în opinia petentului, caracterul discriminatoriu se materializează prin respingerea cererii sale, în raport cu admiterea cererilor candidaților, în speță, D R , D V O D pe criteriul de vârstă.

7.16. Din acest punct de vedere, pornind de la premisa generică a existenței unui tratament diferit în cauză, și raportat la elementele constitutive ale faptei de discriminare, prevăzută în art.2 alin.1 din O.G. nr.137/2000, Colegiul Director ia act că potrivit definiției discriminării, **tratamentul diferit trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute** de către art. 2, alin. 1 și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege* menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat **să fi fost diferit datorită unui criteriu**.

7.17. Colegiul Director reține că art.2 alin.1 nu conține o listă exhaustivă a criteriilor de discriminare deoarece criteriile *expresis verbis* enumerate de lege sunt completate cu sintagma „sau orice alt criteriu” ceea ce, practic oferă posibilitatea reținerii oricărui alt criteriu nespecificat de lege, în săvârșirea unei fapte de discriminare. Raportat la elementele particulare ale petiției deduse soluționării, Colegiul Director reține că în opinia petentului, fapta de discriminare s-a săvârșit pe temeiul vârstei, criteriu expres prevăzut de art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

7.18. Colegiul Director observă că prin Hotărârea nr. 428 din 4 octombrie 2005 Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a aprobat procedura de soluționare a cererilor de numire ca judecător sau procuror, în condițiile art. 33 alin.5,7, și 8 din legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată. Această procedură cuprinde următoarele etape: stabilirea de către Plenul C.S.M. a numărului de posturi care vor fi ocupate în condițiile art. 33 alin.5, 7 și 8 din legea nr. 303/2004, republicată; completarea dosarelor depuse de solicitanți la Direcția de Resurse Umane și completarea cererilor cu

precizarea privind postul pentru care optează solicitantul; analiza cererilor solicitanților care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 33 alin.5, 7 și 8, conform verificărilor efectuate de compartimentul de specialitate; programarea tuturor solicitanților care îndeplinesc condițiile art. 33, alin.5., 7 și 8 pentru efectuarea verificării medicale și psihologice; susținerea interviului, în fața secției corespunzătoare a C.S.M., de către solicitanții declarați apti din punct de vedere medical; adoptarea de către Plenul C.S.M. a hotărârii de propunere a numirii ca judecător sau procuror de către Președintele României.

7.19. Prin Hotărârea nr. 356 din 08 Mai 2007, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a hotărât propunerea către Președintele României pentru numirea în funcția de judecător, fără concurs, a dnei. **D R** dl. **D V** și dl. **O D** (vezi art. 1 din Hot. 356/2007) respectiv respingerea cererilor de numire în funcția de judecător, fără concurs, a următorilor candidați: **S L C**, **S P**, **D M**, **R C R** (vezi art. 2 din Hot. 356/2007)

7.20. Colegiul Director observă că prin Hotărârea nr. 61 din 08 martie 2006 a C.S.M., având în vedere nota Direcției resurse umane și organizare nr. 2353/DRUO/2006 din 24 februarie 2006, s-a constatat că dnele. **B C**, **M E D**, **P N**, etc. precum și dnii. **R C R**, **S D S** și **U G** îndeplinesc condițiile pentru numirea, fără concurs, în funcția de judecător. (vezi art.1 din Hot. 61/2006) Se observă că dnele. **A E E**, **C V**, **I M**, **D R** etc. precum și dnii. **D M M**, **M** etc. au fost declarați respinși la testarea psihologică și au contestat rezultatele. În privința domnilor **O D** și **D V** s-a constatat că este necesară solicitarea de relații suplimentare iar în privința dnelor. **S L C**, **S P** etc. nu s-a verificat îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 12 teza finală și/sau art. 14 alin.2 lit.e din legea nr. 303/2004 republicată. Astfel, Secția pentru Judecători a C.S.M. a amânat discutarea cererilor de numire fără concurs, în funcția de judecător, formulate de dnele. **A E**

S P ...și dnii. **B S**
l
N ... și **D V**. (vezi art. Art.4 din Hot. 61/2006) Prin Hotărârea nr. 675 din 26 octombrie 2006 s-a amânat analizarea cererii de numire în funcția de judecător formulată de dl. **R C R**, în vederea efectuării de noi verificări de către Inspekția Judiciară, sub aspectul îndeplinirii condiției buneii reputații. (vezi art. 3 din Hot. 675/2006).

7.21. Colegiul Director ia act de Hotărârea nr. 200 din 08 mai 2007 în care se arată că „Prin Hotărârea nr.61/2006, Secția pentru Judecători a C.S.M. a dispus amânarea analizării cererilor pentru 18 persoane care au formulat cerere de numire în funcția de judecător pentru instanțele din circumscripția Curții de Apel București”, între care se afla și petentul. În continuare se arată că „Fișele personale pentru cei 18 candidați, la care se adaugă un candidat pentru care Plenul Consiliului a dispus amânarea analizării cererii, cuprinzând vârstă, studiile absolvite, vechimea utilă pentru numirea fără concurs, precum și rezultatul

verificărilor efectuate de inspecția judiciară au fost înaintate Secției pentru judecători ai C.S.M”.

7.22. La paragraful 4 din Hotărârea nr. 200/2007 se arată că „Domnul **D M** a fost declarat admis la testarea psihologică, că urmare a retestării. Inspecția judiciară a lăsat la aprecierea Consiliului îndeplinirea condiției buneii reputații de către acest candidat. În anul 1996, Consiliul Superior al Magistraturii a hotărât ca acesta să nu fie propus Președintelui României pentru a i se acorda inamovibilitatea, Hotărârea rămânând irevocabilă. Domnul **D M** are o vechime de 5 ani în funcția de judecător și a profesat ca avocat 9 ani. Acesta a optat pentru o instanță din județul Teleorman și în perioada în care a exercitat funcția de judecător a avut grad profesional de judecător de judecătorie.

La paragraful 6 se arată: „...**D V** pentru care s-au solicitat informații suplimentare de la Tribunalul Dâmbovița, conducerea acestei instanțe a apreciat că dl. **D** are o pregătire juridică temeinică și o comportare exemplară. ...a profesat ca avocat 25 de ani și a optat pentru judecătoria Fetești.

La paragraful 7 se arată: „Doamna **D R** a fost declarata admisă la testarea psihologică urmare retestării. ...a profesat ca avocat 18 ani și 7 luni și a optat pentru Judecătoria Zimnicea.

La paragraful 10 se arată: „...domnul **O D** ,...conducerea Tribunalului București a precizat că, după consultarea judecătorilor, nu au putut fi identificate date legate de activitatea și conduita sa. Domnul **O D** a profesat ca avocat 16 ani, și a optat pentru numirea în funcția de judecător la oricare dintre instanțele prevăzute de lege”.

La paragraful 11: „**S L C** , inspecția judiciară a lăsat la aprecierea Secției de Judecători a C.S.M. îndeplinirea condiției buneii reputații. S-a reținut că în perioada în care a funcționat ca judecător, s-au constatat deficiențe legate de modalitatea de soluționare a unor dosare, fără a fi sancționată disciplinar. Colegiul de conducere a Curții de Apel București nu a avizat favorabil cererea de numire fără concurs, însă nu a motivat acest refuz. Are vechime în funcție de judecător de 8 ani și a profesat ca avocat 4 ani și 6 luni. A optat pentru judecătoria Fetești”.

La paragraful 16: „Doamna **S P** a fost admisă la testul psihologic și declarată aptă din punct de vedere medical...A profesat ca avocat 23 de ani și a optat pentru o instanță din municipiul București.

7.23. Urmare acestor constatări, prin Hotărârea nr. 200/2007, Secția pentru Judecători a C.S.M. prin art. 1 constată îndeplinite condițiile prevăzute de art. 33 alin.5, 7, 8, și 10 din legea nr. 303/2004 de către următorii candidați: **D M** , **D V** , **D R** , **O D** , **S L C** , **S P**

Prin art.2 se constată ca neîndeplinite condițiile pentru **B A** , **C I** , **G S** , **M G** , **D M** , **S T** , **M V** , **F V** , **I C**

7.24. Colegiul Director observă că prin Hotărârea nr. 356 din 08 mai 2007 în privința dlui **R C R** „pe baza verificărilor suplimentare efectuate,

Inspekția judiciară a constatat că... domnul R   îndeplinește condiția bunei reputații.

7.25. Colegiul Director, observă, astfel cum rezultă din hotărâre că „Față de considerentele arătate, având în vedere interviul susținut de candidați în fața Plenului Consiliului Superior al Magistraturii și performanțele profesionale ale acestora, precum și opțiunile formulate de candidați”, în temeiul prevederilor legale în materie, „prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți, plenul Art.1-Propune Președintelui României numirea în funcția de judecător, fără concurs,...., a următoarelor persoane: D   R   -judecător la Judecătoria Zimnicea, D   V   -judecător la Judecătoria Fetești, O' D   -judecător la Judecătoria Ziminicea. Art.2. Respinge cererile de numire în funcția de judecător, fără concurs...., formulate de următorii candidați: S. L   C   , S   P   D   M   R   C   R

7.26. Coroborat acestor aspecte, Colegiul Director ia act de dispozițiile art. 33 alin.5, ,7, 8 si 10 din legea nr. 303/2004 republicată care prevăd următoarele: „(5) Persoanele care au îndeplinit funcția de judecător sau procuror cel puțin 10 ani și care și-au încetat activitatea din motive neimputabile pot fi numite, fără concurs, în funcția de judecător sau procuror.

(7) Persoanele care au îndeplinit funcția de magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție cel puțin 10 ani și care și-au încetat activitatea din motive neimputabile, precum și avocații cu o vechime în profesie de cel puțin 10 ani pot fi numite, fără concurs, la judecătorii sau parchetele care funcționează pe lângă acestea.

(8) Persoanele care îndeplinesc condiția de la alin. (5) și (7) prin cumularea vechimii în funcția de judecător, procuror sau în profesia de avocat pot fi numite judecător sau procuror, fără concurs, la instanțe sau parchete de același grad cu cele unde au funcționat, cu excepția Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(9) În vederea numirii în funcția de judecător sau procuror, persoanele prevăzute la alin. (5), (7) și (8) vor susține un interviu în fața secției corespunzătoare din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii.

(10) Pentru a fi numite în funcția de judecător sau procuror, persoanele prevăzute la alin. (5), (7) și (8) trebuie să îndeplinească și condițiile prevăzute de art. 14 alin. (2)”.

7.27. Analizând aspectele de mai sus și prevederile legale aplicabile, Colegiul Director este de opinie că în speță, art. 33 alin.5, 7, 8, 9, 10 din Legea nr. 303/2004 reglementează o procedură cu caracter excepțional de numire în magistratură, circumscrisă unor condiții și proceduri expres prevăzute de lege (vezi în acest sens alin. 5, 7 și 8 pentru condiții de vechime, cumularea vechimii, motive neimputabile, și alin. 9 prin care se instituie procedura interviului în fața secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii). În raport cu aceste considerente, din analiza textelor de lege care reglementează numirea în magistratură, fără concurs, Colegiul Director este de opinie că art. 33 alin. 5, 7 și 8 nu determină ipso jure în beneficiul persoanelor care îndeplinesc condițiile legale, dreptul de a fi numite automat în magistratură ci o vocație la beneficiul acestui drept. Acest aspect este lipsit de echivoc și rezultă din însăși formularea instituită de legiuitor în art. 33 alin.5, alin.7 cât și în alin.8 prin sintagma „pot fi

numite” care este dispusă pentru toate situațiile prevăzute în aliniatele de mai sus, prin formula „**Persoanele care au îndeplinit funcția de ... pot fi numite, fără concurs,...**” Din acest punct de vedere, alin.9 stabilește cadrul procedural în vederea numirii, sub condiția susținerii cu succes a unui interviu. Astfel, art. 33 alin.9 prevede „În vederea numirii în funcția de judecător sau procuror, persoanele prevăzute la alin. (5), (7) și (8) vor susține un interviu în fața secției corespunzătoare din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii”.

7.28. De altfel, Colegiul Director observă că prin Hotărârea nr. 428 din 4 octombrie 2005 Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a aprobat procedura de soluționare a cererilor de numire ca judecător sau procuror, în condițiile art. 33 alin.5, 7, și 8 din legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată. (vezi în acest sens infra parag. 7.18)

7.29. În raport cu susținerile părților și înscrisurile depuse la dosar, Colegiul Director, sub aspectul prevederilor art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, republicată, (vezi infra parag. 7.11, 7.14, 7.16) reține că petentul, din punctul de vedere al vocației de numire ca judecător, fără concurs, se află în raport de analogie sau comparabilitate cu persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 33 alin. 5, 7, 8, și 10 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Acest fapt rezultă din însăși prevederile Hotărârii nr. 200 din 8 mai 2007, prin care Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii a constatat că **D R , S L C , S P , D M D V si O D îndeplinesc condițiile legale în cauză.**

7.30. Coroborat acestui aspect, astfel cum rezultă din Hotărârea nr. 356 din 08 mai 2007, față de constatările reținute de Plenul C.S.M., corelativ condițiilor îndeplinite (vezi în acest sens infra parag. 7.19, 7.20, 7.21, 7.22, 7.24) și în urma interviului susținut de candidați în fața Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, acesta din urma a propus numirea în funcția de judecător, fără concurs a 3 candidați (D R , D V , O D) și respingerea mai multor candidați, între care și petentul. (S L C , S P , D M , R C R)

7.31. Analizând hotărârile nr. 428 din 4 octombrie 2005, nr. 61 din 08 martie 2006, nr. 675 din 26 octombrie 2006, nr. 200 din 08 mai 2007 și nr. 356 din 08 mai 2007, Colegiul Director reține că în considerarea candidaților admiși s-a luat notă de pregătirea juridică temeinică și comportarea exemplară precum și de vechimea în avocatură de 18 ani și 7 luni (D R), 25 ani (D V) respectiv 16 ani (O D). (vezi în acest sens infra parag. 7.22)

7.32. În privința candidaților respinși, între care și petentul, se reține admiterea la testarea psihologică urmare retestării, vechimea ca judecător 5 ani, avocat 9 ani, lăsându-se la aprecierea Consiliului îndeplinirea condiției bune reputații și luându-se act de faptul că în anul 1996, Consiliul Superior al Magistraturii a hotărât ca petentul să nu fie propus Președintelui României pentru a i se acorda inamovibilitatea, hotărârea rămânând irevocabilă. (vezi infra parag. 7.22.) De asemenea, s-a reținut vechimea în funcția de judecător 8 ani, avocat 4 ani și 6 luni, deficiențe legate de soluționarea unor dosare, fără sancțiuni disciplinare, îndeplinirea condiției bune reputații lăsată la aprecierea Consiliului

(cazul dnei S L. C), admiterea la testul psihologic, vechimea în avocatură de 23 ani (cazul dnei S P), condiția îndeplinirii bunei reputații (cazul dlui. R C R) (vezi în acest sens infra parag. 7.22)

7.33. Colegiul Director reține că urmare interviului susținut de candidați în fața Plenului Consiliului Superior al Magistraturi și performanțelor profesionale ale acestora, Plenul a hotărât admiterea respectiv respingerea candidaților prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți.

7.34. În raport cu prevederile art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată, în cazul de față, obiectul petiției, se circumscrie de plano sub incidența unor situații analoage sau comparabile (sub aspectul vocației de numire ca judecător, fără concurs, a petentului comparativ cu ceilalți candidați) în privința cărora există o deosebire (admitere respectiv respingerea petentului). Însă, astfel cum rezultă din art. 2 alin.1 persoanele aflate în situații comparabile sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior, în speță datorita unui criteriu. Criteriul, în raport cu elementele constitutive ale discriminării, astfel cum este definită în art. 2 din O.G. nr. 137/2000, trebuie interpretat în sensul existenței sale, ipso facto și constituind mobilul principal al actului sau faptului discriminatoriu. În situația inexistenței, nu ar determina sine qua non săvârșirea discriminării. Natura faptei de discriminare, sub aspectul ei constitutiv, decurge din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit indus și criteriul interzis de lege.

7.35. Or, din probele aflate la dosar incidente obiectului petiției, nu se poate reține existența unui raport de cauzalitate între faptele imputate (respingerea cererii de numire în magistratură, fără concurs) și criteriul invocat (pe motivul vârstei), în sensul în care, în speță, „vârstă” a constituit mobilul sau cauza respingerii cererii de numire ca judecător, fără concurs, de C.S.M.. Analizând probele și înscrisurile anexate la dosar (vezi infra parag. 7.31), Colegiul Director este de opinie că nu se poate reține că vârsta a constituit în cauză un obiter dictum decisiv în respingerea cererii petentului.

7.36. De altfel, Consiliul Superior al Magistraturii a constatat anterior interviului că petentul alături de ceilalți candidați îndeplinește cerințele legale, astfel încât sub aspectul vocației de a fi numit în funcția de judecător, fără concurs, petentului i s-a recunoscut acest beneficiu. Astfel cum a precizat anterior, Colegiul Director este de opinie că art. 33 alin. 5, 7 și 8 nu determină ipso jure în beneficiul persoanelor care îndeplinesc condițiile legale, dreptul de a fi numite automat în magistratură ci conferă o vocatione la beneficiul acestui drept. Acest aspect rezultă din însăși formularea instituită de legiuitor în art. 33 alin.5, alin.7 cât și în alin.8 prin sintagma „pot fi numite” care este dispusă pentru toate situațiile prevăzute în aliniatele de mai sus, prin formula „Persoanele care au îndeplinit funcția de ... pot fi numite, fără concurs,...” Din acest punct de vedere, subsecvent condițiilor stabilite în alin. 5, 7 și 8, alin.9 stabilește cadrul procedural în vederea numirii, sub condiția susținerii unui interviu. Astfel, art. 33 alin.9 prevede „În vederea numirii în funcția de judecător sau procuror, persoanele

prevăzute la alin. (5), (7) și (8) vor susține un interviu în fața secției corespunzătoare din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii”. (vezi infra parag. 7.27.) În condițiile art. 33 alin.9, candidații susțin un interviu, și se conferă Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, competența de a decide asupra admiterii sau respingerii cererilor de numire în funcția de magistrat, fără concurs, pe baza criteriilor stabilite de lege, a performanțelor individuale, testelor medicale și psihologice, și a îndeplinirii condiției bune reputații.

7.37. Or, coroborând aceste aspecte cu faptele care fac obiectul petiției și definiția discriminării astfel cum este prevăzută în art.2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, în cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire restricție, excludere, deosebire, preferință între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit datorită unuia din criteriile prevăzute de lege și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. respinge excepția de necompetență materială a C.N.C.D. invocată de Consiliul Superior al Magistraturii

2. faptele prezentate nu întrunesc elementele constitutive prevăzute de art. 2 alin.1 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. clasarea dosarului;

3. se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;

4. o copie a hotărârii se va transmite părților, D   M   cu domiciliul în localitatea

și Consiliul Superior al Magistraturii cu sediul în Calea Plevnei, nr. 141B, sector 6, București.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Președinte

COMSA CORINA NICOLETA – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

NITA TIBERIU DRAGOS – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

Data redactării 16.03.2008

Red. D.G., Tehnored. A.P., 3 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

